

Ο Εσταυρωμένος Έρωτας

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας

Ερώτηση: Αν η ζωή στον κόσμο αυτό χωρίς την αγάπη του Χριστού στερείται όλων των αγαθών, πόσο περισσότερο ισχύει αυτό στον άλλο κόσμο; Το να ζεις χωρίς την αγάπη αυτή θα είναι «ο βρυγμός των οδόντων» (Ματθ. 8,12), «ο σκώληξ ος ου τελευτά» (βλ. Μάρκ. 9,44).

Αρχιμ. Ζαχαρίας: Κανείς δεν μπορεί να ζήσει με τον Θεό, αν δεν είναι ερωτευμένος μαζί Του. Πηγαίνοντας προς το μαρτύριό του, ο άγιος Ιγνάτιος μιλούσε σαν ερωτευμένος, λέγοντας, «Ο εμός Έρωσ εσταύρωται». Αυτό σημαίνει ότι η αγάπη του ήταν πνευματική, αγνή και ιερή, αλλά ο μόνος τρόπος να το εκφράσει με κάποια ομοιότητα, είναι μέσω του ανθρώπινου έρωτα. Οι ερωτευμένοι έχουν τον τρομερό και ακαταμάχητο αυτό έρωτα· δεν μπορούν να σκεφθούν τίποτε άλλο και θέλουν να μιλούν στον άνθρωπο που αγαπούν και να είναι μαζί του συνεχώς. Είναι το ίδιο με τον Θεο. Δεν μπορούμε να σωθούμε αν δεν είμαστε ερωτευμένοι με τον Χριστό. Δεν μπορούμε να σκεφθούμε η να βρούμε ευχαρίστηση σε ο,τιδήποτε άλλο. Αναστενάζουμε αδιαλείπτως και νιώθουμε η καρδιά μας να είναι δεμένη με ένα σχοινί που μας τραβά συνεχώς προς τα άνω. Αυτοί είναι οι «αλάλητοι στεναγμοί»

της καρδιάς του ανθρώπου (πρβλ. Ρωμ. 8,24-26). Σε τέτοια κατάσταση, πρέπει να προσέξουμε να μην δείξουμε καμία εξωτερική ευλάβεια, γιατί αυτό θα μειώσει τη χάρη. Αν θέλουμε να είμαστε μαζί με τον Χριστό, πρέπει να έρθουμε σε αυτού του είδους έρωτα, να νιώθουμε ότι η καρδιά μας είναι πάντα γεμάτη με έναν αγνό, φωτεινό, γλυκό πόνο, που δεν αφήνει τίποτε να μας χωρίσει «από της αγάπης του Χριστού» (Ρωμ. 8,35). Τότε η αγάπη για τον Χριστό είναι ισχυρότερη από τον θάνατο.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη διαβεβαίωση από το να ζει η χάρη στο σώμα μας, γιατί τότε ξέρουμε ότι σωζόμαστε. Η χάρη αρχίζει να ζει στο σώμα μας από τη στιγμή που αρχίζουμε να έχουμε συντριβή. Η λέξη «κατάνυξις» περικλείει την λέξη «νύξις»· είναι μία νύξη στην καρδιά με ένα μυτερό μαχαίρι, η οποία είναι συγκεκριμένο τεκμήριο ότι έχουμε λάβει τον αρραβώνα της σωτηρίας. Για να διατηρήσουμε τη νύξη αυτή ζωντανή και να τη μετατρέπουμε και σε πληγή ακόμη, πρέπει να φυλάσσουμε πάντοτε το πνεύμα της μετάνοιας. Από τη στιγμή που έρχεται η συντριβή, η χάρη αρχίζει να ζει στο σώμα μας, η νύξη μεγαλώνει και γίνεται πόνος, μία ζωοποιός πληγή, η οποία μεταδίδεται σε ολόκληρο το σώμα μας. Τότε γίνεται κατάστασις. Όταν η χάρη ζει στο σώμα μας με αυτόν τον τρόπο, η καρδιά μας πληροφορείται ότι «καν αποθανώμεν ζήσομεν» (βλ. Ιωάν. 11,25). Τότε, θα ξέρουμε ότι Κάποιος έβαλε τη σφραγίδα Του σε μας, ότι Του ανήκουμε εξ ολοκλήρου. Η συντριβή είναι τόσο πολύτιμη, γιατί είναι η αρχή της σωτηρίας, η αρχή της χάριτος που κατοικεί στο σώμα του ανθρώπου. Στο τέλος της οδού αυτής βρίσκουμε το τέλος του νόμου (Ρωμ. 10,4), που είναι εκείνη η τρομερή αγάπη, εκείνος ο εσταυρωμένος έρωτας για τον οποίο μιλούσε ο άγιος Ιγνάτιος.

Ο έρωτας αυτός προάγει το μεγαλύτερο θαύμα της ενώσεως της καρδιάς του ανθρώπου με το Πνεύμα του Θεού. Πως μπορούμε να αποκτήσουμε το σωστό αυτό είδος αγάπης; Όταν ο Κύριος εμφανίστηκε στον Πέτρο μετά την Ανάστασή Του, δεν τον ρώτησε τίποτα άλλο, παρά «Σίμων, Ιωνά, αγαπάς Με;» και αυτός απάντησε: «Ναι, Κύριε. Συ οίδας ότι φιλώ Σε »(Ιωάν. 21,15). Ο άγιος Σιλουανός λέει επίσης ότι, όταν συναντήσουμε τον Κύριο, δεν θα μας ρωτήσει τίποτα άλλο, παρά «αγαπάς Με;» Η καρδιά μας θα μας πει αν έχουμε την αγάπη αυτή για Αυτόν και τότε μπορούμε να ζούμε μαζί Του αιώνια. Δεν πρόκειται για νομική κρίση και δεν νομίζω ότι ο Κύριος θα καθίσει για να κρίνει τους ανθρώπους ατέλειωτα για ένα περιστατικό ή το άλλο. Ωστόσο, θα κριθούμε αν μέσα από όλα τα περιστατικά αυτά έχουμε αχρειώσει τον εαυτό μας και έχουμε γίνει ανίκανοι να αγαπήσουμε τον Θεό με τον έντονο αυτό τρόπο, γεγονός που μας κάνει αποδεκτούς να ζούμε στις αυλές Του δια παντός (βλ. Ψαλμ. 92,13).

Ερώτηση: Γιατί ήταν ανάγκη για τον άγιο Σιλουανό να βιώσει την αιώνια απώλεια για μία ώρα;

Αρχιμ. Ζαχαρίας: Για να μάθει την ταπείνωση. Ο Θεός επιτρέπει να δοκιμασθούμε ούτως ώστε να γίνουμε πιο ταπεινοί και να λάβουμε περισσότερη χάρη. Το κέρδος θα είναι δικό μας. Δεν είναι σημαντικό από που έρχεται ο πειρασμός, αλλά είναι σημαντικό να αντισταθούμε. «Αντίστητε τω διαβόλω, και φεύξεται αφ' υμών. Εγγίσατε τω Θεώ και εγγιεί υμάς» (Ιακ. 4,7-8). Ταπεινώνοντας τον εαυτό μας, αντιστεκόμαστε στον διάβολο, αλλά πλησιάζουμε και τον Θεό. Δεν υπάρχει άλλος

τρόπος να σωθούμε και να ενωθούμε με τον Χριστό, παρά μέσω της αγάπης. Μόνο με αντίσταση θα νικήσουμε. Έχω δει ανθρώπους που μετανοούν, αλλά ζουν στην αμαρτία και δεν το συνειδητοποιούν. Ωστόσο, έρχεται η στιγμή που λαμβάνουν κάποια χάρη και βλέπουν τέτοια αντίθεση μεταξύ της προηγούμενης ζωής τους και των δωρεών της χάριτος• τότε δεν μπορούν πλέον να επιστρέψουν στην αμαρτωλή ζωή τους. Αν μετά από την εμπειρία αυτή της χάριτος πέφτουν και πάλι, σαλεύεται όλο το είναι τους και αυτό μπορεί να είναι τόσο σκληρό και επώδυνο που μπορεί και να πεθάνουν ακόμη. Αυτό βλέπουμε στο κεφάλαιο για τη φυλακή από την «Κλίμακα». Είναι προφανές ότι μόνο όταν πληγώνονται από την αγάπη του Χριστού και από την ωραιότητα του Προσώπου Του, μπορούν οι άνθρωποι να νικήσουν την αμαρτία και να ενωθούν μαζί Του με έναν οριστικό και διηνεκή τρόπο. Στη ζωή του αγίου Σιλουανού η αντίθεση ήταν ότι ζούσε ανάμεσα στον άδη και την αγάπη του Θεού. Εκείνοι που βιώνουν όλη τη κλίμακα της αντίθεσης αυτής, γίνονται ακλόνητοι και δεν θα υποχωρήσουν στα πάθη.

<https://bit.ly/2ZEzC4z>